



## Diyarbakır Garı'ndan, umuda yolculuk manzaraları

Türkiye / 27/07/2009

Diyarbakır'daki mevsimlik işçilerin Türkiye'nin çeşitli bölgelerine umuda yolculuğu bugün tren istasyonundan başladı. Her yıl bu zamanlarda Güneydoğu'dan kalkan Kurtalan Ekspresi, binlerce fındık işçisini Karadeniz ve diğer bölgelere taşınırken, garda hüzünlü anlar yaşıyor.

### DİYARBAKIR GARI'NDAN UMUDA YOLCULUK MANZARALARI

Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yaşanan işsizlik ve kuraklık nedeniyle Diyarbakır, Mardin, Şanlıurfa, Siirt ve Batman'dan her yıl binlerce kişi mevsimlik işçi olarak Marmara ve Karadeniz bölgelerine ekmek parası kazanmaya gidiyor.

Çocuk, kadın, genç ve yaşlılar yanlarına aldıkları eşyalarıyla Diyarbakır Tren Garı'ndan Türkiye'nin belirli bölgelerinde başta fındık toplamak üzere mevsimlik işçi olarak çalışmak için yola çıkıyor. Mevsimlik işçilerin en büyük sıkıntısı ise tren ücretlerinin zamlanması. Geçmişte kişi başı 10 TL olan biletler şimdi 30 TL'ye yükseldi. Fındık toplamaya giden işçiler daha fazla para kazanabilmek için, ailelerinden daha fazla kişiyi çalışmaya götürüyorlar. Böylelikle 12 kişilik bir ailenin gidiş geliş ücreti 720 TL'yi bulurken, ayda ise kişi başına 600 TL kazandıklarını, bunun 500 TL'sinin ise yiyecek içecek masrafına gittiğini söyledi. İşçilerden kimisi 6 ay boyunca para kazanabilmek için göçebe hayatı yaşarken, büyük umutlarla giden bazı aileler ise iş bulamadan çaresizce tekrar evlerine döndüklerini anlatıyor.

#### GARDA ÖNCE HAREKETLİLİK, SONRA SESSİZLİK

Diyarbakır Tren Garı'nda umut trenini bekleyen yüzlerce işçi, tren düdüğünü duyunca büyük bir hareketlilikle eşyalarını toplamaya başlıyor. İğne atsan yere düşmeyecek bir kalabalığın bulunduğu Diyarbakır'ın tarihi tren istasyonunda koşuşturma yaşanıyor. Kurtalan Ekspresi'nin gelişiyle bir anda gar hareketleniyor. Trenin durmasının ardından işçiler trene erken binebilmek için adeta birbirleriyle yarışıyor. Yanlarında götürdükleri, un, tüp, şeker ve gıda maddelerinin yanı sıra yataklarını camlardan içeriye sokmaya çalışıyorlar. Kimileri ise eşyalarının dışında çocuklarını da trenin camından içeriye atıyor. Umuda yolculuk geride kalanların el sallamalarıyla cıvı cıvı olan garın sessizliğe bürünmesi ile son buluyor. Eşlerini ve çocuklarını ekmek parası için geride bırakanlar ise söyledikleri türküler ile umuda yolculuğun ne kadar zor olduğunu gözler önüne seriyor.

Uzun ve zahmetli yolculuk Adapazarı, Sakarya, Yalova, Bursa, İstanbul, Ankara, İzmir, Ordu ve Giresun gibi kentlerde son buluyor. Karadeniz ve Marmara bölgelerinde 2 ay boyunca gece gündüz demeden tarlalarda çalışan mevsimlik işçiler, günde 20- 22 TL arasında değişen yevmiye alıyorlar.

#### GÖÇE 9 YAŞINDA BAŞLADI, ŞİMDİ 3 ÇOCUĞU VAR

Bölgede iş olmadığı için göç etmek zorunda kaldıklarını ifade eden 3 çocuk babası Mehmet Kuzu, 18 yıldan bu yana fındık toplamaya gittiğini söyledi. Kuzu şunları anlattı:

“9 yaşında babam ve annemle gitmeye başladığım Çukurova yolculuğuna, 3 çocuk sahibi olmama rağmen gitmeye devam ediyorum. Seneye 3 çocuğumu da götürüleceğim. Diyarbakır’ın bir sürü milletvekili var. Ancak onlar sadece seçim zamanı geliyorlar. 14 kişi gidiyoruz, aylığımız 600 TL’yi buluyor. Orada gıda ihtiyacımızı gidermek için burdan 500 TL masraf yaptık. Harcadığımızla kazandığımız kafa kafaya geliyor. Çaremiz yok, mecburuz. Bunların üstüne bir de tren bilet fiyatları 30 TL’ye yükseldi. Tek umudumuz orda tarlalarda iş bulup çalışmaktır. Eşim ve 3 çocuğumu burda bırakmak zorunda kaldım, gelince onlara hediye almayı hayal ediyorum.”

Adapazarı’na göç eden başka bir ailenin reisi Mehmet Al dra, 6 ay kalacağını ve şeker pancarı toplayacaklarını belirterek, “5 kişilik aile bireyimizle gidiyoruz. Mađduruz, bir birikimimiz ve malımız yok. Tek varlığımız ellerimizdir, onları kullanarak para kazanmaya çalışıyoruz” dedi.(dha)